

Звертання - це слово або словосполучення в реченні, що називає особу (іноді неживий предмет), до якої звертаються: Ой не ходи, Грицю, та й на вечорниці (Нар. пісня). Зоре моя вечірняя, зійди над горою.(Т. Шевченко).

За допомогою звертання можна висловити певне ставлення до співрозмовника. - *Іринко, дороженька, не сердься на мене.*

Звертання виражається іменником у формі кличного відмінка. Воно не є членом речення. Роль звертання можуть виконувати й інші частини мови, ужиті в значенні іменника: Спи, мій малесенький, поки є час (Леся Українка).

Звертання може бути непоширене: *Юначе, дозволь пройти.*

і поширене : Світе тихий, краю милий, моя Україно!

Звертання обов'язково відокремлюють на письмі з обох боків комами.

При окличній інтонації, якщо звертання стоїть на початку речення, ставиться знак оклику: **Земле рідна!** Мозок мій світліє і душа ніжнішою стає, як твої сподіванки і мрії у життя вливаються моє (В. Симоненко)

Виконайте тестові завдання.

Неправильно утворено форму кличного відмінка у варіанті

А Іване **Б** Іванко (ж.р) **В** Степане **Г** Руслано **Д** Саве

Неправильно утворено форму кличного відмінка у варіанті

А Настю **Б** Миколо **В** Дмитре **Г** Ольго **Д** Галинко

Неправильно утворено форму кличного відмінка у варіанті

А Оксано Миколаївно **Б** пане Президенте
В колего Ковальчук **Г** сестро Іринко
Д Юріє Петровичу

Неправильно утворено форму кличного відмінка у варіанті

А Грицьку **Б** Володю **В** Захару **Г** Олексо **Д** Матвію

